

Životopis pamětníka

Pan Vlastimil Skotnica se narodil 21. ledna 1942 na Lubně u Frýdlantu nad Ostravicí, kde žije po celý svůj život. Pochází ze zemědělské rodiny a vyrůstal se starším bratrem. Narodil se v období druhé světové války, která částečně ovlivnila i jeho rané vzpomínky. Dětství prožil v prostředí venkovské kovozemědělské rodiny, kde se kombinovala práce v průmyslu s hospodařením na vlastním poli. Už od dětství byl veden k pracovitosti, odpovědnosti a vztahu k místu, kde vyrůstal.

Základní vzdělání získal na místní venkovské škole, která fungovala jako jednotřídka pro více ročníků, a následně navštěvoval jedenáctiletou Obecnou školu ve Frýdlantu nad Ostravicí. Poté studoval na gymnáziu ve Frýdlantu nad Ostravicí, kde v roce 1958 maturoval. Právě zde se u něj začal výrazně rozvíjet zájem o historii, podpořený četbou i inspirativními učiteli. Tento zájem ho přivedl ke studiu na Filozofické fakultě v Brně, kde se věnoval oborům dějepis a český jazyk.

Po ukončení vysokoškolského studia absolvoval roční vojenskou službu. Následně nastoupil v roce 1964 jako učitel na gymnáziu ve Frýdlantu nad Ostravicí. Působil zde jako učitel dějepisu, latiny a později také společenských věd. Část své pedagogické kariéry strávil rovněž na BMA ve Frýdlantu nad Ostravicí. Ve své práci kladl důraz na to, že dějepis není jen o memorování dat, ale především o pochopení souvislostí a rozvoji historického myšlení. Snažil se studentům předávat nejen znalosti, ale i schopnost kriticky uvažovat o minulosti i současnosti.

Vedle učitelské profese se dlouhodobě věnoval psaní kroniky obce Lubno. Jako kronikář po dobu přibližně dvaceti let systematicky zaznamenával politické, hospodářské i společenské dění v obci. Sbíral informace od místních institucí, spolků i obyvatel a vytvářel tak ucelený obraz života obce. Jeho práce významně přispěla k uchování historie a paměti regionu.

Ve svých vzpomínkách reflektuje i širší historické události. Padesátá léta hodnotí jako období represí a nesvobody. Události roku 1968 pro něj znamenaly zklamání po nadějném Pražském jaru a během normalizace musel jako učitel čelit omezením ve výuce některých témat. Naopak rok 1989 vnímal jako zásadní obrat směrem k demokracii, zároveň však upozorňuje na nutnost kritického myšlení i v demokratické společnosti.

V osobním životě považuje za nejdůležitější rodinu. Oženil se s paní Zdeňkou, rozenou Pavelcovou, se kterou prožil dlouholeté manželství a společně vychovali tři syny. Dodnes žije na Lubně v rodinném domku, kde se svou manželkou stále hospodaří.

Mezi jeho záliby patří turistika, zejména slovenské hory – především Nízké Tatry a Malá Fatra. Věnoval se také sportu, například fotbalu a běžeckému lyžování. Blízký mu byl i vztah k hudbě, lidové písni a folkloru; hrál na housle v cimbálové muzice.

Život pana Vlastimila Skotnici představuje příklad člověka, který celý život spojil s jedním místem, věnoval se vzdělávání mladé generace a aktivně přispěl k uchování historické paměti své obce.